

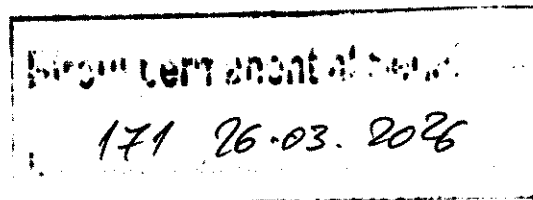

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3 / 2536/2026 din data de 24.03.2026

Domnului Mario-Ovidiu Oprea
Secretarul general al Senatului României

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV 571 din data 9 februarie 2026, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, spre avizare, *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (b36/04.02.2026)*, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 19 martie 2026 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești”, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

Sub acest aspect, Comisia a observat că față de propunerea legislativă transmisă spre avizare se impun următoarele precizări:

Propunerea legislativă de modificare a Codului civil instituie o derogare expresă de la regimul general al prescripției extinctive, prin consacrarea unei imprescriptibilități temporare a dreptului la acțiune având ca obiect recuperarea creanțelor reprezentând pensie de întreținere datorată minorului. Astfel, se propune completarea art. 2517 cu un alin. (2), potrivit căruia dreptul la acțiune privind recuperarea acestor creanțe este imprescriptibil pe durata existenței obligației de întreținere. Corelativ, art. 2523 ar urma să fie completat cu un alin. (2), stabilindu-se că, în această materie, prescripția nu începe să curgă cât timp obligația de întreținere subzistă.

Din perspectiva exigențelor de tehnică legislativă consacrate de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările și completările ulterioare, proiectul ridică o primă problemă de corelare și sistematizare. Introducerea unei imprescriptibilități „pe durata existenței obligației de întreținere” în cuprinsul art. 2517, concomitent cu o regulă privind neînceperea curgerii prescripției în art. 2523, poate genera o suprapunere normativă. Imprescriptibilitatea exclude, prin definiție, incidența prescripției, astfel încât reluarea soluției sub forma unei reguli speciale privind începutul cursului

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

prescripției riscă să creeze ambiguitate conceptuală: fie ne aflăm în prezența unei veritabile imprescriptibilități, fie a unei suspendări legale a cursului prescripției. Lipsa unei calificări clare afectează coerența terminologică și poate contraveni cerinței de precizie a normei.

În al doilea rând, formularea sintagmei „pe durata existenței obligației de întreținere datorate minorului” nu respectă pe deplin exigențele de claritate și previzibilitate a normei. Proiectul nu definește dacă „existența obligației” vizează obligația legală abstractă prevăzută de Codul civil sau doar obligația concretizată prin stabilirea pensiei prin hotărâre judecătorească ori alt titlu executoriu. Absența unei delimitări explicite poate genera practici neunitare și dificultăți de interpretare sistemică, inclusiv în raport cu dispozițiile privind momentul de la care pensia este datorată. Lipsa acestei distincții poate conduce la interpretări divergente cu privire la întinderea imprescriptibilității: fie aceasta ar acoperi orice creanță derivată din obligația legală de întreținere, inclusiv pentru perioade anterioare stabilirii pensiei, fie s-ar limita la sumele determinate printr-un titlu. O asemenea ambiguitate afectează coerența normei și poate genera practici neunitare, contrar exigenței ca dispozițiile legale să fie redactate într-un limbaj precis, lipsit de echivoc și apt să asigure aplicarea uniformă.

Proiectul intervine punctual asupra prescripției dreptului material la acțiune, fără a opera corelări exprese cu regimul prescripției executării silite din Codul de procedură civilă. De altfel, în ceea ce privește creanțele decurgând din hotărâri judecătorești sau din alte titluri executorii nici nu s-ar mai putea vorbi de prescripția dreptului la acțiune, ci de prescripția dreptului de a cere executarea silită.

În fine, propunerea legislativă supusă prezentei analize nu include dispoziții tranzitorii. Din perspectiva tehnicii legislative, orice derogare de la dreptul comun ar trebui însoțită de norme clare privind aplicarea în timp, pentru a evita incertitudini în cauzele pendinte sau în privința creanțelor deja prescrise la data intrării în vigoare. Absența unor asemenea prevederi poate afecta securitatea raporturilor juridice și contravine cerinței de integrare a noii reglementări în ansamblul legislației în vigoare.

Față de cele arătate, comisia de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că propunerea legislativă nu poate fi adoptată în forma transmisă de către inițiator.

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii
Judecător Andreea Simona Uzlău

